

[Poul Nielsen.]

ringsret, og endelig er reglerne om medarbejderrepræsentation indarbejdet i lovfor-slaget.

Alt i alt ligger der således et meget stort og grundigt stykke arbejde bag os. Alle interesserede er blevet hørt, og alle synspunkter er blevet prøvet. Nu er det op til os at afgøre, om balancen mellem disse interesser og synspunkter er den rigtige.

Det er indlysende, at Danmarks indtræden i EF vil få afgørende betydning for den fremtidige udvikling på det selskabsretlige område. Som nævnt har vi allerede måttet indarbejde de ændringer i aktieselskabsloven, der var nødvendige for at opfylde krævene i det EF-direktiv fra 1968, der hidtil er det eneste vedtagne. Men Kommissionen har siden udarbejdet forslag til yderligere 4 direktiver på det selskabsretlige område, og vi kan forudse, at vi i løbet af 1970'erne vil komme til at stå over for en række krav om lovharmonisering som følge af beslutninger i EF. Lad det være sagt ganske klart, at vi ikke fra dansk side har nogen interesse i at sinke denne udvikling, især fordi indholdet af de hidtil kendte forslag går i retning af en mere detaljeret og indgribende regulering af de større selskabers forhold, og med den struktur, erhvervslivet har i Danmark, er det klart i vor interesse, at, jeg havde nær sagt giganterne kontrolleres bedst muligt.

Men hvorfor afventer vi så ikke vedtagelsen af disse forslag, før vi selv kommer med en gennemgribende revision? kunne man spørge, og sådan har man også spurgt. Der er mange gode grunde til, at vi ikke bør vente længere. For det første ved vi ikke, hvor lang tid der kan gå, førend man faktisk vedtager de forslag, der foreligger, og vi ved heller ikke, hvordan de endeligt kommer til at se ud. For det andet er der overhovedet ingen grund til, at Danmark som sit udgangspunkt i forhandlingerne i EF nødvendigvis skal have en forældet aktieselskabslovgivning, når vi har en helt splinterny og moderne lovgivning parat til vedtagelse nu. For det tredje ville overgangen for de danske aktieselskaber blive meget mere krævende og kompliceret, hvis de skulle gå direkte fra vor forældede lov over til de komplicerede EF-regler. For det fjerde giver vi nu med forslaget om anpartsselskaber dansk erhvervsliv et tilbud om en enklere sel-

skabsform, der især for mindre selskaber vil være et kærkomment alternativ til den mere komplicerede aktieselskabsform fremover i EF. Og endelig for det femte sikrer vi os med vedtagelsen af det foreliggende forslag, at det udgangspunkt, vi forhandler ud fra i EF, vil være en fællesnordisk aktieselskabslovgivning. Her er efter vor opfattelse klart tale om et stykke nordisk Europapolitik. Vi ser ingen grund til at opgive eller blot slække på bestræbelserne for en nordisk rets-enhed, fordi vi er med i EF. Tværtimod ser vi det som en dansk opgave at præge udviklingen i EF på baggrund af det, vi kan blive enige om i Norden. Når så samtidig dette svarer til, hvad det danske samfund og det danske erhvervsliv har brug for, ser vi faktisk ingen grund til at vente.

Skal man karakterisere tendensen i det nye lovforslag i forhold til gældende lov må det blive noget i stil med større klarhed, flere detaljer og mange nyskabelser. Selve lovtæksten er ca. dobbelt så lang i det nye. Jeg skal holde mig fra detaljerne og pege på nogle af de punkter, hvor der enten er store ændringer, eller hvor der er tale om problemer, hvor modstridende interesser står over for hinanden.

Mindstebeløbet for selskabskapitalen bliver 50.000 kr. Det er en femdobling i forhold til nu, men dette er ikke mere end en rent prismæssig ajourføring i forhold til niveauet i 1930, og denne forhøjelse ved vi allerede nu vil være utilstrækkelig i forhold til de krav, EF vil stille os over for. Måske burde vi derfor allerede nu overveje hensigtsmæssigheden af at gå op til f. eks. 100.000 kr., idet dette spørgsmål selvfølgelig skal ses i lyset af kravet om 30.000 kr. som mindstekapital i anpartsselskaberne.

Reglerne om selskabers stiftelse er skærpet med det formål at sikre den effektive indbetaling af kapitalen. Det vil nok også være af interesse her og der. Hele stiftelsesgrundlagets forsvarlighed skal også sikres. I øvrigt er der her som på så mange andre steder tale om proceduremæssige forenklinger, også for brugerne af aktieselskaberne.

På mange punkter øges offentlighedens indsigt i selskaberne. Således forslås det, at aktiebogen på selskabets kontor skal være tilgængelig for enhver. Dette er en meget vidtgående bestemmelse, og vi er klar over, at der i visse tilfælde måske nok kunne tæn-